

VÁNYAI FEHÉR JÓZSEF

Távol s közel

Oláh János emlékére

*Égkút kék sátora nyel el,
Elárvult, vert sereg nyomát
Százados törzsek mutatják,
Elapad, fölpezsdül a nyár.*

*Egyedül, és mégis együtt,
Közös emlékezet foglya,
Dús remény tart hatalmában,
Magunk meghaladásának*

*Esélye, honnan-sehova.
Kiszámíthatatlan hullám,
Mélyén egész város dereng,
Közletről jeltelen jelen.*

